

Список використаних джерел

1. Алексеєнко Ю. О. Соціально-мережеві спільноти як складова сучасного комунікаційного простору. *Держава та регіони. Серія : Соціальні комунікації*. 2021. № 1. С. 4–10.
2. Бойко В. О., Осадчий А. А., Бойко Л. О. Соціальні мережі – перспективний напрям просування бізнесу у підприємницькій діяльності. *Вісник Херсонського національного технічного університету*. 2021. № 2. С. 178–185.
3. Мудра І. М. Українські соціальні мережі: стан та перспективи для ЗМІ. *Держава та регіони. Серія : Соціальні комунікації*. 2021. № 2. С. 124–129.

Діана Загребельна

ГОТОВНІСТЬ ВИКЛАДАЧІВ ІНОЗЕМНИХ МОВ ДО ЗАДОВОЛЬНЕННЯ ОСОБЛИВИХ ПОТРЕБ УЧНІВ З ДИСЛЕКСІЄЮ

Вчителі іноземних мов оцінюють свою готовність до задоволення особливих освітніх потреб та включення учнів із дислексією у загальноосвітніх школах як досить низьку. Конструкт готовності вчителя іноземної мови до включення учнів з дислексією складається з двох основних компонентів:

- знання про дислексію та самоєфективність у застосуванні інклюзивних методів навчання з учнями з дислексією;
- відношення до інклюзії [1, с. 12].

Переконавання вчителів щодо їхньої готовності до інклюзії учнів з дислексією можуть змінюватись в залежності від рівня школи, в якій вони працюють, а також від типу та наявного досвіду викладання з учнями з дислексією. Вчителі іноземних мов висловлюють свою стурбованість відсутністю необхідних знань та навичок для створення інклюзивного середовища навчання, диференціації та адаптації підходу до викладання для задоволення особливих освітніх потреб учнів із дислексією [2, с. 132]. Це, у свою чергу, може негативно вплинути на бажання і здатність вчителів застосовувати інклюзивну практику на своїх уроках [3, с. 3]. Вони стверджують, що часто стикаються з труднощами та проблемами при диференціації навчання, диверсифікації та коригуванні методів викладання, завдань та способів подання чи оцінки.

Самоефективність вчителів тісно пов'язана з їхньою практикою викладання. Більш висока ефективність інклюзивного викладання, як правило, виявляється у здатності створювати сприятливе середовище, в якому враховуються різні потреби у навчанні, стилі навчання та

здібностях. Самоефективність викладачів щодо застосування стратегій інклюзивного навчання, як правило, низька [4, с. 32].

Результати досліджень підтверджують, що, як і фонові знання, переконання у самоефективності вчителя може бути підкріплені його підготовкою. Насправді, належна підготовка вчителів може мати потужний ефект у плані підвищення самоефективності у створенні інклюзивного навчального середовища, у плані зменшення занепокоєння вчителів, і навіть розвитку позитивного ставлення до інклюзії і дислексії [5, с. 370].

Список використаних джерел

1. Nijakowska, J., D. Tsagari, and G. Spanoudis. English as a Foreign Language Teacher Training Needs and Perceived Preparedness to Include Dyslexic Learners: The Case of Greece, Cyprus and Poland. 2018. P.1–23.
2. Nijakowska, J. Dyslexia in the European EFL Teacher Training Context. 2014. P. 129–154.
3. Sharma, U., C. Forlin, J. Deppeler, and Y. Guang-Xue. Reforming Teacher Education for Inclusion in Developing Countries in the Asia-Pacific Region. Asian Journal of Inclusive Education 2013. № 1 (1). P. 3–16.
4. Kormos, J., and J. Nijakowska. Inclusive Practices in Teaching Students with Dyslexia: Second Language Teachers. 2017. P. 30–41.
5. Campbell, J., L. Gilmore, and M. Cuskelly. Changing Student Teachers' Attitudes Towards Disability and Inclusion. Journal of Intellectual & Developmental Disability 28. 2003. P. 369–379.

Олена Захаренко

БАТЬКІВСЬКО-ВИХОВАТЕЛЬСЬКА ВЗАЄМОДІЯ ЯК ЧИННИК ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

Заклад дошкільної освіти – перший ланцюжок у системі освіти, суспільного виховання дитини, ефективність якого значною мірою визначають взаємини між вихователями і батьками. Нині, традиційна система роботи з батьками в закладі дошкільної освіти не дає змоги повною мірою актуалізувати педагогічний потенціал родини, не створює атмосферу спільності інтересів, нерідко застосовує застарілі малоефективні форми роботи з сім'єю. Разом з тим і самі батьки, не володіючи достатньою мірою знаннями щодо специфіки науково доцільного виховання, вікових та індивідуальних особливостей дитини, досить часто здійснюють процес виховання інтуїтивно і хаотично.

Саме тому існує потреба у свідомій і відповідальній співпраці батьків та вихователів закладів дошкільної освіти, що дозволяє забезпечити неперервність виховних впливів та створити сприятливі умови